COMISIA DE ETICĂ UNIVERSITARĂ A UNIVERSITĂŢII „ALEXANDRU IOAN CUZA" DIN IAŞI

Hotărârea nr. 3 din 9.02.2026

privind sesizările nr. 683/15.01.2026 și nr. 1698/30.01.2026

Persoana care a depus sesizarea:

Persoana împotriva căreia a fost formulată sesizarea: dl. prof. univ. dr. Adrian MURARU, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, UAIC.

Analizând sesizările înregistrate sub nr. 683/15.01.2026 și nr. 1698/30.01.2026, formulate de c

în temeiul art. 163 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, al Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea comisiilor de etică universitară, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 6869/2024, al art. 100 din Carta Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași și al art. 21, art. 25–34 din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC, Anexa I la Cartă, adoptat în ședința Senatului universitar din 30 ianuarie 2025,

Comisia de etică universitară a adoptat prezenta hotărâre, pentru considerentele ce urmează.

I. OBIECTUL SESIZĂRILOR

A. Sesizarea nr. 683/15.01.2026

Petentul a arătat că a absentat de la activitățile didactice de la disciplina Terminologie filosofică, susținute de domnul prof. univ. dr. Adrian Muraru, în zilele de 8 decembrie, 10, 12, 13 și 16 ianuarie, întrucât a fost nevoit să îngrijească la domiciliu pe bunica sa, imobilizată la pat în urma unui accident vascular cerebral, situație atestată prin documente medicale depuse la secretariatul facultății.

Petentul a învederat că titularul disciplinei refuză motivarea absențelor și îi solicită, în acest scop, dovada deținerii unei calificări medicale pentru îngrijirea unei rude, cerință pe care o apreciază ca fiind lipsită de temei legal și de bună-credință.

A solicitat analizarea situației la nivelul conducerii facultății și a universității și motivarea absențelor pe baza documentelor medicale anexate.

B. Sesizarea nr. 1698/30.01.2026

Petentul a arătat că, în pofida cererii adresate secretariatului la 9 decembrie 2025 și a sesizării din 14 ianuarie 2026, nu a primit un răspuns administrativ de fond cu privire la motivarea absențelor și la dreptul său de a participa la evaluare.

A învederat că i s-a comunicat, prin secretariat, la data de 14 ianuarie 2026, o solicitare atribuită titularului disciplinei, de a prezenta un document oficial care să ateste calitatea de „îngrijitor", fără a se preciza dacă aceasta reprezintă o decizie a conducerii facultății ori o cerință individuală, și că nu a primit răspuns la cererea de lămurire formulată în aceeași zi.

A arătat că, în lipsa unei confirmări oficiale a dreptului de a susține evaluarea, nu s-a prezentat la examen, pierzând astfel una dintre cele două examinări la care are dreptul în sesiune.

A solicitat comunicarea în scris a deciziei privind motivarea absențelor, confirmarea oficială a eligibilității de a participa la evaluare și identificarea unei soluții administrative de remediere, prin susținerea evaluării în sesiunea de restanțe ori printr-o evaluare individuală echivalentă.

II. CADRUL NORMATIV APLICABIL

Potrivit art. 163 lit. c) din Legea nr. 199/2023 și art. 100 alin. (5) lit. c) din Carta UAIC, comisia de etică universitară analizează și soluționează abaterile de la normele de etică și deontologie universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare.

Potrivit art. 27 alin. (2) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC, orice persoană poate sesiza Comisia „cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere de la etica și deontologia universitară".

Potrivit art. 21 alin. (2) din același Cod, răspunderea etică poate fi antrenată „doar pentru acele conduite care erau prevăzute, la momentul săvârșirii, ca abateri de la normele de etică și deontologie universitară fie în Carta universitară, în CEDU, în lege sau în alte norme infralegale aplicabile".

Potrivit art. 32 alin. (1) și (2) din Cod, în baza hotărârilor Comisiei, Universitatea aplică sancțiuni personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, sancțiunile fiind puse în aplicare prin decizia Rectorului.

III. CONSIDERENTELE COMISIEI

A. Cu privire la conexarea sesizărilor

Cele două sesizări provin de la același petent, privesc aceeași situație de fapt și au în parte același obiect, cea de a doua constituind o continuare a celei dintâi. În considerarea bunei administrări a procedurii, Comisia va proceda la conexarea lor și le va soluționa prin prezenta hotărâre.

B. Cu privire la limitele competenței materiale a Comisiei

Comisia reține, cu titlu de premisă, că atribuțiile sale, astfel cum sunt stabilite limitativ de art. 163 din Legea nr. 199/2023 și de art. 100 alin. (5) din Carta UAIC, privesc exclusiv analiza și soluționarea abaterilor de la normele de etică și deontologie universitară.

Comisia nu este o structură de control administrativ și nici o cale de atac împotriva actelor ori măsurilor adoptate de structurile academice ale Universității. Ea nu verifică legalitatea sau temeinicia unei decizii privind situația școlară a unui student, nu se substituie titularului de disciplină, directorului de departament, decanului ori consiliului facultății în exercitarea atribuțiilor acestora și nu poate dispune ea însăși măsuri de natură academică sau administrativă.

Această delimitare rezultă și din natura efectelor pe care le poate produce o hotărâre a Comisiei. Potrivit art. 32 din Cod, singura consecință a constatării unei abateri este aplicarea unei sancțiuni persoanei vinovate, prin decizia Rectorului. Comisia nu are, prin urmare, instrumentul juridic prin care să motiveze absențele unui student, să îi confirme dreptul de a participa la o evaluare ori să dispună susținerea unui examen în altă sesiune sau printr-o modalitate echivalentă, acestea fiind tocmai măsurile solicitate prin ambele sesizări.

A proceda altfel ar însemna ca prin hotărârea unei comisii de etică să se rezolve, pe o cale ocolită, o cerere de natură academică asupra căreia structurile competente nu s-au pronunțat încă, ceea ce ar lipsi de obiect atât procedurile proprii acestora, cât și căile de atac pe care studentul le are la dispoziție împotriva soluției lor.

C. Cu privire la principiul legalității abaterii etice

Potrivit art. 21 alin. (2) din Cod, răspunderea etică nu poate fi antrenată decât pentru conduite prevăzute ca abateri la momentul săvârșirii lor. Comisia este, așadar, ținută să verifice dacă faptele descrise în sesizări se regăsesc printre abaterile enumerate de Cod, iar nu să aprecieze, în abstract, dacă o conduită a fost sau nu potrivită.

Procedând la această verificare, Comisia a parcurs ansamblul abaterilor reglementate de Capitolul III al Codului, respectiv cele prevăzute de art. 14 alin. (7)–(10), art. 16, art. 17, art. 18, art. 19 și art. 20, și constată că niciuna dintre conduitele reclamate nu se regăsește printre acestea.

D. Analiza fiecăruia dintre aspectele sesizate

1. **Refuzul motivării absențelor.** Motivarea absențelor de la activitățile didactice reprezintă o chestiune de aplicare a regulamentelor privind activitatea profesională a studenților, de competența titularului de disciplină și, în caz de neînțelegere, a directorului de departament, a decanului și a consiliului facultății. Verificarea temeiniciei unui asemenea refuz presupune interpretarea și aplicarea acelor regulamente, operațiune care excedează atribuțiilor Comisiei. Împrejurarea că petentul apreciază refuzul ca nejustificat nu transformă o chestiune de aplicare a regulamentelor într-o abatere de la normele de etică.

2. **Solicitarea unui document care să ateste calitatea de „îngrijitor".** Cerința adresată petentului privește probațiunea cererii sale de motivare a absențelor, respectiv întinderea documentelor pe care titularul disciplinei le consideră necesare pentru a reține existența situației invocate. Dacă această cerință este lipsită de temei în regulamentele aplicabile, astfel cum susține petentul, remediul constă în înlăturarea ei de către structura ierarhic competentă să se pronunțe asupra cererii, iar nu în angajarea răspunderii etice a celui care a formulat-o. Comisia observă totodată că petentul nu a învederat că solicitarea i-ar fi fost adresată într-o manieră jignitoare, umilitoare ori discriminatorie, ci numai că o apreciază ca nelegală.

3. **Lipsa unui răspuns administrativ în termen.** Obligația de a răspunde cererilor și petițiilor în termen revine structurilor sesizate și este guvernată de dreptul comun în materia soluționării petițiilor, precum și de reglementările interne ale Universității. Nerespectarea acestei obligații atrage, după caz, răspunderea administrativă ori disciplinară a persoanelor cărora le incumbă și poate fi valorificată pe calea plângerii adresate conducerii Universității,

respectiv în condițiile contenciosului administrativ. Codul de etică și deontologie universitară nu prevede însă întârzierea ori omisiunea de a răspunde unei cereri printre abaterile de la normele de etică, astfel încât, față de art. 21 alin. (2) din Cod, Comisia nu poate fi învestită cu acest aspect.

4. **Consecințele asupra participării la evaluare.** Împrejurarea că petentul nu s-a prezentat la examen și solicitarea de a i se permite susținerea acestuia în sesiunea de restanțe ori printr-o evaluare echivalentă reprezintă, în mod vădit, cereri de natură academică, de competența exclusivă a structurilor facultății, astfel cum s-a arătat la lit. B.

E. Cu privire la eventualele conduite de natură etică

Comisia a examinat, din oficiu, dacă descrierea cuprinsă în cele două sesizări conține elemente care ar putea primi o calificare etică, respectiv fapte de hărțuire, hărțuire morală, victimizare ori violență psihică, în sensul art. 16 din Cod, de violență verbală, insultă ori calomnie, în sensul art. 17, sau de agresiune verbală ori tratament umilitor, în sensul art. 14 alin. (5) lit. c) din Cod.

O asemenea calificare nu poate fi reținută. Petentul nu impută titularului disciplinei ori vreunei alte persoane o conduită ostilă, repetată sau sistematică, îndreptată împotriva sa, și nici afirmații ori gesturi de natură să îi lezeze demnitatea. Nemulțumirea sa, astfel cum a fost formulată, privește exclusiv modul în care a fost soluționată, respectiv nesoluționată, o cerere administrativă.

Pentru aceleași considerente, Comisia constată că nu se impune exercitarea dreptului de autosesizare prevăzut de art. 27 alin. (1) din Cod.

F. Cu privire la situația petentului

Constatarea că cele două sesizări nu intră în competența Comisiei nu echivalează cu o apreciere asupra temeiniciei cererilor formulate de petent și nu îl lipsește pe acesta de dreptul de a obține un răspuns.

Comisia reține că, potrivit susținerilor petentului, necontrazise de înscrisurile aflate la dosar, de la data primei cereri, 9 decembrie 2025, și până la data celei de a doua sesizări, 29 ianuarie 2026, acesta nu a primit un răspuns de fond. Întrucât obligația de a răspunde revine structurilor competente, Comisia apreciază că se impune transmiterea celor două sesizări acestora, pe cale administrativă, pentru soluționare și pentru comunicarea unui răspuns scris petentului.

Comisia învederează totodată petentului că, în măsura în care apreciază că a fost supus unor conduite care constituie abateri de la normele de etică și deontologie universitară, în sensul art. 16, art. 17 ori al art. 14 din Cod, are deschisă calea unei noi sesizări, formulate cu respectarea cerințelor art. 27 alin. (4) din Cod.

IV. DISPOZITIV

Pentru aceste motive, în temeiul art. 163 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, al art. 100 alin. (5) din Carta UAIC și al art. 21 alin. (2), art. 27 alin. (2), (5) și (6) și art. 32 din Codul de etică și deontologie universitară al Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași, Comisia de etică universitară

HOTĂRĂȘTE:

1. Conexează sesizarea nr. 1698/30.01.2026 la sesizarea nr. 683/15.01.2026, ambele formulate de do

2. Constată că obiectul sesizărilor conexate **nu intră în competența** Comisiei de etică universitară, conduitele reclamate neconstituind abateri de la normele de etică și deontologie universitară în sensul art. 21 alin. (2) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC, iar măsurile solicitate fiind de competența structurilor academice ale Facultății , respectiv ale Universității.

3. Respinge, în consecință, ca **inadmisibile**, sesizările conexate, în temeiul art. 27 alin. (2) și (5) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC.

4. Dispune transmiterea sesizărilor conexate și a înscrisurilor anexate acestora, pe cale administrativă, către pentru soluționarea cererilor privind motivarea absențelor și situația școlară a petentului și pentru comunicarea către acesta a unui răspuns scris, cu informarea Comisiei asupra soluției adoptate.

5. Învederează petentului că, în măsura în care apreciază că a fost supus unor conduite care constituie abateri de la normele de etică și deontologie universitară, are **dreptul de a sesiza** Comisia printr-o nouă cerere, formulată cu respectarea cerințelor art. 27 alin. (4) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC, respectiv arătând, pentru fiecare faptă, în ce constă aceasta, persoana căreia îi este imputată, data, locul și împrejurările săvârșirii.

6. Dispune comunicarea prezentei hotărâri petentului, la adresa de corespondență indicată în sesizări, precum și [illegible]

7. Dispune supunerea prezentei hotărâri avizului Serviciului Juridic, potrivit art. 100 alin. (7) din Carta UAIC și art. 31 din Cod, precum și publicarea acesteia pe site-ul Universității, cu anonimizarea prevăzută de art. 29 din Cod și cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

8. Prezenta hotărâre poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare, în condițiile art. 30 alin. (1) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC.

Președintele Comisiei de etică universitară a UAIC,

Lect. univ. dr. Daniel ATASIEI

Aviz Serviciul juridic al UAIC,

Diana GRUMĂZESCU

Data: 7[illegible]0.2026